

Korisne upute o školskom vjeronauku

prva

Vjeronauk je izobran predmet. To je slobodna odluka uèenica i uèenika i njihovih roditelja. Svaki ðak moæe birati izmeðu vjeronauka i etike kao alternativnog predmeta. Ta se odluka donosi prilikom upisa u prvi razred. Nakon što se èovjek odluèi izmeðu dvije opcije, prijelaza više nema. Izobran predmet postaje obvezan kroz èetiri godine.

druga

Vjeronauk se izvodi jedan sat tjedno. Gradivo vjeronauka ambiciozno je zamišljeno. Źelja je da se obradi što više zacrtanog sadržaja. Ipak, nisu najvaæniji sadržaji veæ uèenièka pitanja, traænjenja, komunikacija. Vjeronauk postoji zbog svih uèenika. Zbog srednjoškolaca postoji cjelokupno gradivo, predmet i sav napor koji se ulaæe u rad.

treæa

Svrha vjeronauka u školi je bolje upoznavanje i razumijevanje vlastite vjere, ali i upoznavanje i poštivanje drugih vjera i drukèijih mišljenja. Zato katolièki vjeronauk ukljuèuje ekumensku i dijalošku dimenziju. Źeli graditi kulturu mira, suæivota, zbliæavanja razlièitih uvjerenja uz vjernost vlastitim korijenima.

èetvrta

Vjeronauk osim u školi i dalje postoji u crkvi. Taj vjeronauk obièno (ispravno) zovemo katehezom. Kateheza oznaèava iskustveno uèenje i proæivljavanje vjere koje se dogaða u crkvi (æupi). Ondje je prisutna više obiteljska atmosfera: glazba, molitve, druænjenje, meditacija, filmovi, sokovi... Zato su svi uèenici pozvani iæi na æupnu katehezu...

peta

Školski vjeronauk nije æupna kateheza i obrnuto. Ovdje uèenici imaju priliku uèiti o svojoj vjeri, provjeriti svoje znanje, obogatiti svoju kulturu i samu školu vjerom i dobrotom. Ipak, i u školskom vjeronauku, koliko je to moguæe, teæi se stvaranju dobrih vjernièkih i suradnièkih odnosa, teæi se buðenju vjere. Nije sve samo teorija... šesta U školskom vjeronauku vrednuje se i ocjenjuje znanje, znanje o vjeri. Ne ocjenjuje se vjera! Vjera je nezaslужeni dar Boæji i nikako se ne moæe ocjenjivati. Znanje se o vjeri moæe ocjenjivati. Drugo što se ocjenjuje jest stvaralaèko izraæavanje i zalaganje. Ovime se podrazumijeva kvaliteta uèenièke rada i izraæavanja. Treæe što se ocjenjuje jest kultura komuniciranja i ponašanja
sedma
Prema sva tri elementa ocjenjivanja (znanje, izraæavanje i zalaganje, ponašanje) ulaze u konaènu ocjenu, najvaænija je kvaliteta rada i ponašanja. Vjeronauk je prvotno odgojni predmet. Źeli odgojiti poštene i èestite ljude. Zato nije nebitna disciplina, odnos prema radu, vjerouèitelju i svima u razredu. Nije sve u znanju! Najvaænija je kvaliteta osobe! Zato je presudan duh poštovanja, zajedništva i rada. Ne treba zaboraviti ni druænjenja, izlete...

Zagreb, 05. 09. 05.

Tvrtko Beus